

KØBENHAVNS KOMMUNE

Kultur- og Fritidsforvaltningen
Stadsarkivet

10-03-2017

Journalnr.
2017-0049656-1

/LVC

Høringsvar fra Københavns Stadsarkiv, journalnummer 16/14206

Københavns Stadsarkiv takker for muligheden for at blive hørt i forbindelse med Rigsarkivets revision af bekendtgørelse om bevarings og kassation af arkivalier i kommunerne. Nedenstående referer udelukkende til digitale arkivalier.

Kommunebekendtgørelsens nye form

Vi anerkender, at opgaven med at bevaringsbestemme data på hele det kommunale område er imponerende stor, og at der i den forbindelse er gjort et gigantisk arbejde fra RA og arbejdsgruppens side.

Vi bifalder nytænkningen af bekendtgørelsen og dens sammenhæng med cirkulæret, men mener desværre ikke at forslaget resulterer i et lettere anvendeligt materiale. Det er vores bekymring, at bekendtgørelsen ikke klart nok kommunikerer, hvad der skal bevares, og at der på den baggrund kan være risiko for fejl i bevaring/kassation i kommunerne samt unødvendigt stort tidsforbrug i forbindelse med bevaringsvurderingerne.

Bekendtgørelsen og det område den adresserer er komplekse størrelser, hvorfor også kommenteringen af materialet er vanskeligt - især i skriftlig form. Vi forsøger nedenfor at adressere nogle af vores betænkeligheder.

Indskrivelse af principper fra cirkulære i bekendtgørelse

Samlingen af bevaringsprincipperne bifaldes, mens vi dog har reservationer ift. udførelsen.

Som vi læser ændringen, har man indsat noget der ligner niveau to KLE emner under de forskellige X.2 punkter.

Det undrer dog, at man har "blandet" forskellige KLE emner i egne "nyopfundne" emnegrupper (fx 6.2, 1.f der består af

Københavns Stadsarkiv

Rådhuset
1599 Kbh. V

Telefon
33 66 23 70

Direkte telefon
32 68 72 95

Mobiltelefon
24 46 59 62

E-mail
BD2I@kff.kk.dk

EAN nummer
5798009780348

www.ksa.kk.dk

27.03, 27.09 og 27.30). Bekymringen er, at denne lige-ved-og-næsten indlemning af KLE emner vil skabe unødigt forvirring, og det anbefales at man konsekvent indlemmer KLE emnerne i deres oprindelige form, for bla. at kunne høste frugten af det arbejde, der allerede ligger i KLE, fx hjælpetekster og andet der ville kunne lette bevaringsvurderinger.

Den nuværende form gør det tillige vanskeligt at gennemskue, hvor vidt alle de bevaringsværdige emner er inkorporeret i bekendtgørelsen. Fx kan man i cirkulæret konstatere, at dokumenter om Arkiver (19.02) og Museer (19.03) bevares, mens disse grupper ikke nævnes i den reviderede bekendtgørelse. Der nævnes til gengæld bevaring af dokumenter om "f) Kommunens kulturhistoriske institutioner", en gruppe der *på linje med* 19.02 og 19.03 bevares i cirkulæret. Hvis man ønsker de samme bevaringsprincipper overført fra cirkulære til bekendtgørelse, skal man være opmærksom på, at der er forskel på "niveauer" i cirkulære og det man har inkorporeret i bekg.

Som det ser ud nu skelner cirkulæret fx mellem emnegruppen museer og arkiver og emnegruppen kulturhistoriske institutioner, hvor bekendtgørelsen (antagelig) signalerer at museer og arkiver er en del af kulturhistoriske institutioner. Man kunne mene, at det på samme tid er muligt at bevare *eller* kassere sager fra museer og arkiver med hjemmel i bekendtgørelse og cirkulære.

Dertil nævnes fx Teatervirksomhed (20.01) (et bevaringsværdigt emne i cirkulæret) ikke i den reviderede bekendtgørelse, hvorfor man kan komme i tvivl om, hvor vidt principperne om bevaring fra cirkulæret i sin helhed er overført til bekendtgørelsen.

Endvidere får man nævnt byggesager/byggetilladelser både under pkt. 7.2 i) og pkt. 7.2.3

Typer af data vs. konkrete systemer

Grundlæggende forstår vi ikke, at man fra RA's side opfatter den nuværende bkg. 995 som en bestemmelse der "angiver konkrete arkivserier og it-systemer". I vores optik sker der et skred i begrebsanvendelserne. Der nævnes efter vores opfattelse ingen konkrete it-systemer i bekg. 995, men derimod fagområder (og systemtyper) man bedømmer

bevaringsværdige.

Dertil forstår vi ikke, at man sammenkæder formen af bevaringsbestemmelserne med alternative afleveringer af data - såsom aflevering fra flere systemer ned i én arkiveringsversion. Efter vores opfattelse kan man sagtens tale om bevaring af forskellige former for data i kommunerne uden at det skal få konsekvens for princippet om ét system én arkiveringsversion. Vores logik er som følger: Data om dette og hint er bevaringsværdige, ergo bevares der og afleveres der en arkiveringsversion af det system der indeholder disse data.

Fortsat kassation af dokumenter iht. cirkulæret

Vores tidligere reservationer overfor kassation af dokumenter gør sig stadig gældende (tvivlsom økonomisk gevinst, risiko for fejlagtig kassation), men til gengæld mener vi, at Rigsarkivets understregning af en rationel og velfunderet proces for kassation i samarbejdet mellem kommunale arkiver og ledelser, er særdeles positiv.

Bevaringsværdighed på baggrund af format

Så vidt vi læser bekendtgørelsen, så er det stadig afgørende for bevaringsværdigheden, om kommunen gemmer data i tabelform eller dokumentform. Fx gælder det, at "metadata" på PPR området gemmes, mens dokumenterne kasseres. Det kan undre hvordan man kan komme til en sådan konklusion. Øjensynligt er det vigtigt at gemme data på PPR området, men altså ikke hvis disse (tilfældigvis) er nedfældet i et dokument. Man kunne med god ret argumentere for, at en PPR sag ikke er meget værd uden dens dokumenter.

Denne differentiering mellem hvordan data fastholdes i et givent system (dokument eller tabeldata) kan virke arbitrær i nutidens digitale virkelighed, samtidig med at den forøger kompleksiteten i bekendtgørelsen markant.

Forskningsdata

Vi bifalder, at RA tænker i nye retninger ift. bevaringsværdigt materiale i kommunerne, samt at kommunerne overlades en betydelig autonomi i vurderingen af bevaringsværdigheden af forskningsdata. Vi anbefaler dog også, at RA i enten bekendtgørelsen eller vejledningstekst definerer forskningsdata på en måde der kan anvendes i konkrete

bevaringsvurderinger.

Skoleintra/Aula

Ud fra et historiefagligt perspektiv er RA's ændrede holdning til bevaringsværdigheden på skoleområdet velkommen. Der kan unægtelig være interessant (kultur)historisk materiale i en sådan enorm digital platform. I vores optik er der dog visse omstændigheder man bør undersøge nærmere. Det understreges flere gange, at systemet vil bestå af én database (pr. kommune antages det), og på den baggrund vil være nemmere (og billigere?) at bevare/aflevere. Dette er måske en lidt optimistisk slutning om et system der, ifølge KOMBIT, bliver landets største "sociale medie" med en hidtil uset datavækst.

For øvrigt er det vanskeligt at gennemskue, hviket/hvilke punkter i bekendtgørelsen der tilsiger bevaring af Aula.

Sammenlægning af papir/it bestemmelser

I bilag 1, pkt.3, s.4 nævnes det, at afsnittene for papirarkivalier og digitale data "er ens". Dette udsagn undrer os, da det så vidt vi kan se kun gælder for "2. Kommunestyret i almindelighed", hvorimod alle andre fagområder har forskelligheder i bevaring for papir og it.

Dataflowsanalyse

Dataflowsanalysen er svært læselig, og giver desværre ikke det fornødne overblik over datastrømmen fra kommune til stat. Der kunne med fordel indsættes en kolonne med konklusion ("bevares lokalt eller centralt"), da det kan være svært at få oversigt over hvor data bevares.

Diverse spørgsmål

1. Hvornår forventer RA cirka, at de nye bestemmelser træder i kraft?
2. Bilag 1, s. 4: Hvad menes med at der er lavet oplæg med "Forslag for social- og sundhedsområdet". Vi kan ikke identificere dette oplæg nogetsteds i materialet.

Opsummering

Københavns Stadsarkiv bifalder at bekendtgørelsen lægger op til større kommunal/§7 arkiv autonomi på udvalgte områder. Det synes også positivt, at man har revurderet bevaringsværdigheden på arbejdsmarkedsområdet,

skoleområdet og forskningsområdet.

Der skal herfra lyde en opfordring til, at man ved (næste) revision af bekendtgørelsen overvejer at gribe opgaven lidt anderledes an. En tilbundsående ny-formulering af bekendtgørelsesteksten mener vi kunne være attraktiv af flere årsager: For det første vil man undgå at ældre og nyere formuleringer konflikter med hinanden eller forplumrer budskabet. For det andet vil det "tvinge" opdragshaverne til reelt at gentænke bevaringsområdet og på den baggrund opnå en klarere sammenhæng mellem teoretiske bevaringsønsker og bevaringsbestemmelser.

Som nævnt anerkender vi fuldt ud kompleksiteten og udfordringen i at formulere én generel bekendtgørelse, som skal kunne anvendes til at bevaringsvurdere alle kommunale data. Dog mener vi stadig, at bekendtgørelsen fremstår unødigt kompleks og vanskelig at operationalisere.

Et friskt bud herfra kunne være, at man anvendte KLE som bekendtgørelse (og fandt en måde at håndtere opdateringsudfordringen) og dertil supplerede med en fagligt-tværgående bestemmelse til at dække de behov KLE ikke kunne opfylde (fx §4 og pkt.1 i bekendtgørelsen). Fordelene vil bl.a. være, at KLE beskriver *alle* de kommunale arbejdsområder med uddybende hjælpetekster og at KLE er kendt i de kommunale administrationer.